Rok VI. Dąbrowa Górnicza, dnia 6 sierpnia 1939 roku № 32

DODATEK PARAFIALNY

do tygodnika „NIEDZIELA"
PARAFII MATKI BOSKIEJ ANIELSKIEJ
W DĄBROWIE GÓRNICZEJ.

Bądź Apostołem prasy katolickiej!

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej

Porządek nabożeństw

w kościele parafialnym M. B. Anielskiej.

Niedziela, dnia 6 sierpnia 1939 r. o godz.

6.30 — Jutrznia — X. Kowalski.
7.00 — Prymaria — X. Kowalski, nauka — X. Proboszcz.
9.30 — Msza św. — X. Proboszcz, nauka — X. Kowalski
11.00 — Suma za parafian — X. Kowalski, nauka — X. Proboszcz.
16.00 — Nieszpory.

W czwartek o g. 18.30 „Godzina święta".

W piątek o godz. 17.00 „Droga Krzyżowa" za zmarłych.

W sobotę o g. 18.30 pacierze wieczorne, Litania Loretańska, błogosławieństwo N. Sakramentu i sposobność do spowiedzi.

Dyżurnym w tym tygodniu X. Kowalski.

MSZE ŚWIĘTE.

Niedziela 6 VIII o godz.

7.00 — Do M. Bożej o zdrowie dla dziecka, zam. ojciec p. Baliński, cz.
9.30 — Dziękczynna za łaski, zam. p. Szumilas, cz.
11.00 — Suma za parafian.

Poniedziałek 7-VIII o godz.

6 — † Ignacego Bernasika, śp
7 — † Anatola Juszczyka, zam. matka, cz

Wtorek 8 VIII o godz.:

6 — † Wincentego Szczerby, śp.
7 — † Antoniny Jamrożkiewicz, zam. córki, cz.

Środa 9-VIII o godz.:

6 — † Józefy Wicher i Janiny Lorek, zam p. Jan Wicher, cz.
7 — Do M. B Anielskiej o nawrócenie grzeszników, zbiorowa, zam. p. Miodkowa, śp.

Czwartek 10-VIII o godz.:

6 — Do Matki Bożej o błogosławieństwo dla dzieci, zam. matka, śp.
7 — Do M B. Anielskiej o wytrwanie w dobrem, o błog. dla kapłanów i o pokój, zb., zam. p. Piętkowa, śp.

Piątek 11-VIII o godz.:

6 — Dziękczynna za zdrowie i szczęście dla syna, zam. matka, cz.
7 — † Marii Hulist, zam. mąż, cz.

Sobota 12-VIII o godz.:

6 — † Jana Stolarskiego, Teresy Sokołowskiej, Bronisław i Teofila, cz.
7 — Do św. Klary w int. III Zakonu, cz.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela 6-VIII o godz.:

16.30 — zebranie Żywego i Wieczystego Różańca, Apost Modlitwy, M. B Szkaplerznej, Anielskiej, Niepokal. P.

Poniedziałek 7-VIII o godz.

19.00 — zebranie Kierownictwa Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet
19.00 — świetlica K.S M.Ż.

Wtorek 8-VIII o godz

19.00 — świetlica K.S M.M.
19.30 — zebranie Zarządu Stow. Robotn. Chrześcijańskich.

Środa 9-VIII o godz.:

19.00 — świetlica KSMŻ.

Czwartek 10-VIII o godz.:

17.00 — świetlica K. S. M. M.

Piątek 11-VIII o godz.:

19.00 — świetlica K.S M.Ż.

Sobota 12-VIII o godz.:

19.00 — świetlica K.S.M.M.

OGŁOSZENIA.

Kompania na Jasną Górę.

Wyruszy pod przewodnictwem kapłana na dzień 11 i 12 września. Wyjazd nastąpi w sobotę dnia 9 września po południu. Powrót w niedzielę, dnia 10 września wieczorem. Zapisy przyjmuje X. Dyżurny i kancelaria parafialna. Im więcej zapisze się pątników, tem bilety będą tańsze. Prosimy zapisywać się wcześniej, t j. do 25 sierpnia Po 25 sierpnia zapisy nie będą uwzględniane, gdyż na 2 tygodnie przed wyjazdem pielgrzymki musi być podana do Dyrekcji Kolejowej w Warszawie ścisła liczba pątników. Cena biletów będzie podana później.

Czytajcie „Niedzielę" i „Dodatek Parafialny"

Podziękowanie.

Przewielebnemu X. Proboszczowi St. Niedźwiedzkiemu za odprowadzenie zwłok na miejsce wiecznego spoczynku w dniu 28 lipca b r. drogiego męża i ojca ś. p. Tomasza Kałuży — wdzięczni za tę ostatnia przysługę dla zmarłego, składają z głębi całego serca Bóg zapłać.

Żona, Kabałowie i Szymczakowie

Czynna pomoc wiernych w parafii.

Parafia — to jakby duchowe ognisko rodzinne.

Najżywsza łączność wiernych z całym Kościołem Chrystusowym zaznacza się przy świątyni parafialnej, w której zasięgu upływa ich życie

Z kościoła parafialnego wierni, — należący do danej parafii — mają stałą pomoc Mszy św. W każdą niedzielę bowiem — obowiązkowo — proboszcz odprawia Mszę św. za swych parafian.

Dopiero kiedyś, po odejściu z ziemi, dowiemy się ile skarbów łask spłynęło na nas — i na innych ludzi — dzięki Najświętszej Ofierze składanej przez Księży proboszczów za parafian.

Każdy katolik w najważniejszych chwilach życia, siłą rzeczy, ma łączność ze swym kościołem parafialnym.

W kościele parafialnym łączy katolika Sakrament Małżeństwa z wybraną towarzyszką życia.

W kościele parafialnym Sakrament Chrztu wprowadza jego dzieci do społeczności chrześcijańskiej.

W kościele parafialnym później dzieci jego po raz pierwszy przystępują do Sakramentu Pokuty i Sakramentu Ciała i Krwi Pańskiej, — to jest do pierszej Spowiedzi i pierwszej Komunii św.

Z kościoła parafialnego przybywa kapłan do domu chorego parafianina, by go pojednać z Bogiem, zasilić Chlebem Żywcta, oczyścić z pozostałości grzechowych Sakramentem Namaszczenia. A Sakrament ten, — o czym nie wszyscy wiedzą — często wpływa i na szybszy powrót do zdrowia odrodzonego na duchu człowieka,

Tak więc, — chcąc, czy nie chcąc, nawet najbardziej obojętny katolik mu-

si mieć łączność ze swym kościołem parafialnym. Zaś łączność z kościołem, łączy go też i z parafią, tworząc z niej jakby duchowe środowisko rodzinne.

W początkach chrześcijaństwa, gdy pierwsi wyznawcy prawdy Chrystusowej w całej pełni życie swe dostosowywali do ducha Ewangelii, każda poszczególna grupa chrześcijan — na swoim terenie — tworzyła prawdziwą duchową rodzinę, zjednoczoną w miłości Chrystusowej.

A czemże jest każda parafia?

Oto grupa wyznawców prawdy Chrystusowej, — dzieci Kościoła Chrystusowego — na danym terenie... Czyli tym samym, czym były w pierwszych latach Kościoła gminy chrześcijańskie.

Z biegiem lat, gdy chrześcijaństwo rozszerzyło się i nie groziły mu już krwawe prześladowania, rozluźniła się serdeczna zwartość w bratniej miłości wśród chrześcijan. — Nie znaczy to jednak, by Kościół pod tym względem stawiał swym wiernym mniejsze wymagania.

Kościół — jako Strażnica Prawdy — zawsze podkreśla — i do końca świata w nakazach swych podkreślać będzie — słowa swego Boskiego Założyciela, zwrócone do Uczniów: — „To wam przykazuję, abyście się społem miłowali". — (Jan XV-17).

I dziś, — nie słabiej jak w początkach chrześcijaństwa,—ten nakaz Chrystusa nas obowiązuje.

A gdzież bardziej wyraźnie zaznaczyć się może bratnia miłość chrześcijańska jak wśród najbliższego otoczenia, na wspólnym terenie życia duchowego — jakim jest obręb parafii?

Pogłębienie Akcji Katolickiej wymaga od nas dobrego rachunku sumienia ze wszystkich obowiązków względem Boga, Kościoła i bliźnich.

Jakże wiele w tym jest naszych uchyleń, zaniedbań przez całe lata!...

Do pomijanych lekkomyślnie obowiązków zaliczyć musimy obojętne ustosunkowanie się do spraw własnej parafii...

Szczególnie w miastach, kościół parafialny często uważany bywa jakby jakiś urząd, konieczny do załatwienia niektórych formalności.

A przecież równie na wsi, jak w mieście, każda poszczególna parafia tętni odrębnym życiem. W każdej parafii przy duszpasterzu, skupia się — i silnie skupiać powinno, — religijne życie parafian.

Tymbardziej teraz, gdy Akcja Katolicka wszędzie ma docierać, wszyscy katolicy muszą zrozumieć, iż nikomu nie wolno w parafii swej trwać bezczynnie.

Każdy, wedle swych uzdolnień, możliwości i czasu, jakim rozporządza, powinien czynnie pomagać kapłanowi, w jego pracy religijno-społecznej.

Od nikogo Kościół nie wymaga nadmiernej pracy lub — (przed czym niech Bóg broni!) — opuszczania obowiązków domowych.

Własny dom rodzinny jest pierwszym terenem pracy apostolskiej katolika, — o tym zawsze pamiętać należy.

Najczęściej jednak właśnie ci, co bez żadnego skrupułu opuszczają obowiązki domowe dla rozrywek, dla sąsiedzkich odwiedzin itp. błahych powodów; — gdy wspomnieć im o obowiązku współpracy z duszpasterzem w parafii, odrazu występują z utartym frazesem; — „Obowiązki domowe nie pozwalają mi na to!" — Chociaż często ich obowiązki domowe najzupełniej dałyby się pogodzić z zużyciem wolnego czasu na inną pracę...

Oczywiście, niekiedy sprawy rodzinne wymagają, by wyłącznie im poświęcić całą uwagę, energię i każdą chwilę poza pracą zarobkową. Bywa tak, szczególnie gdy w domu są małe dzieci, ktoś chory, lub gdy jedno z małżonków jest źle usposobione do religii.

Jednak, nawet i wtedy, serce prawdziwie katolickie nie będzie obojętne dla pracy miejscowego duszpasterza i dla potrzeb parafii.

Nie mogąc poświęcić swego czasu, dobry katolik w inny sposób weźmie udział w miejscowym życiu społeczno-religijnym, — czy to ofiarą materialną czy uświadomieniem innych jak ważną jest współpraca z kapłanem; — zachęcaniem obojętnych, by zainteresowali się sprawami kościoła i parafii.

A żadne warunki domowe nie zwalniają od obowiązku duchowego uczestnictwa w zbiorowym życiu parafii, — przez modlitwę, w intencji, by pomoc parafian w pracy kapłana obfity plon wydała.

Mało jest osób, które naprawdę poza modlitwą nic więcej nie mogą dać swej parafii.

Czynna pomoc wiernych może być tak różnorodną, iż prawie każdy — byle chciał — znajdzie dla siebie, w zespole współpracowników kapłana, odpowiednią czynność.

W szczególniejszy sposób obowiązuje to Różańcowych. Stając pod godłem Różańca bowiem okazują, że chcą zgłębiać — w Tajemnicach Różańcowych — życie Jezusa i Maryi, by podług tych najdoskonalszych wzorów układać swój stosunek do Boga i do ludzi.

A Pan Jezus i Matka Najświętsza właśnie uczą nas — własnym przykładem — pracy dla Boga i ludzi na najbliższym terenie.

Jak trudno na odległość określić co który z członków rodziny ma czynić, by w domu panował porządek, była miła harmonia i nikt nie pracował nad siły, — tak i pomocniczej pracy w parafii nie można określić, nie znając miejscowych warunków.

To tylko jest pewne, że *stale, w każdym rodzaju pracy — apostolskiej i społecznej — duszpasterzowi koniecznie potrzebną jest czynna pomoc parafian.*

Przed laty, w innych warunkach ekonomicznych, Przykazaniem Kościelnym objęty był obowiązek składania Kościołowi daniny dziesięcin.

Dziś, — choć formalnie Przykazanie kościelne nie obejmuje jeszcze obowiązku czynnej pomocy wiernych w parafii, — jednak, po zastanowieniu się głębszym przed Bogiem — każdy z nas odczuje, iż nie wolno mu usuwać się od katolickiej działalności parafialnej.

Szczególniej na tym terenie każdy katolik obowiązany jest służyć Kościołowi daniną: modlitwy, wolnego czasu, ofiarnego grosza i uzdolnień swoich, — na rzecz Kościoła, apostolstwa, uczynków miłosiernych i pracy społecznej w duchu Chrystusowym.

Zapowiedz przedślubne.

Stefan Zachciał, kaw. z par. Zagórze, Leokadia Grodowska, panna z par. tut., Stanisław Kowalski, kaw. z par. tut., Longina Wyjadłowska, panna z par. Będzin.

Śluby.

Michał Jędrzczak z Leokadią Antoniną Gawlik, Bolesław Pieczyrak z Janiną Julianną Michalską, Eugeniusz Fiedoruk z Stefanią Jarosz.

Chrzest św. przyjęli.

Zdzisław Król, Krystyna Gajewska, Lidia Proszowska, Włodzimierz Sikora, Elżbieta Stanisława Szymczyk, Ryszard Marian Legomski, Andrzej Jan Scibich, Mirosław Edmund Kiercz, Leokadia Maria Rykała.

Zmarli.

Katarzyna Skrzela, Antoni Ziemniak, Janina Gajos, Jadwiga Szafruga, Tomasz Kałuża, Wincenty Grzybowski.

Rocznice zgonów.

Wawrzyniec Kuś zm. 1-VIII-38, Józef Terpiński 3-VIII-38, Natalian Ludomir Juszczyk 7-VIII-38, Leszek Sierpiński 10-VIII-38, Mikołaj Białas 11-VIII-38, Joanna Sztajer 13-VIII-38, Feliksa Górska 19-VIII-38.

Ofiary kolędowe na potrzeby kościoła złożyli p.p.:

Wójcik J, Kajzerek J. 2, Pilarz H. 2, Bezimiennie 1, Majka J. 2, Bezimiennie 1, Skiba S. 3, Bezimiennie 1, Bezimiennie 1, Laskiewicz I. 2, Rufańska O. 1.50, Łysek J. 2, Stępień F. 1, Maksymow E. 1, Olkiewicz J. 2, Skóra T. 1.50, Trzewiczek J. 2, Telecki J. 1, Bieniek J. 1.50, Włodarczyk M. 1, Olejek J. 1.

Redaktor i Wydawca: Ks. Stefan Niedźwiedzki, Plebania. 39—610 Druk. „St. Święcki", Dąbrowa Górn., Sobieskiego 19